

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av avtalet om utbyte av data från strålningsmätningar och med förslag till lag om ikraftsättande av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen skall godkänna avtalet om utbyte av data från strålningsmätningar, vilket ingicks i Hamburg i juni 2001 inom ramen för Östersjöstaternas råd, samt lagen om ikraftsättande av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen.

Syftet med avtalet är att upprätta en rättslig och administrativ grund för ett förbättrat utbyte av strålningsdata mellan parterna, dvs. medlemsstaterna i Östersjöstaternas råd, såväl under normala förhållanden som vid nukleära olyckshändelser eller strålningsolyckor

eller andra incidenter. Ett effektivare utbyte av strålningsdata förbättrar lägesbedömningen, beslutsfattandet och informationen till allmänheten.

I propositionen ingår ett lagförslag om sätande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen. Avtalet har trätt i kraft internationellt i juni 2001. För Finlands del träder avtalet i kraft 30 dagar efter deponeringen av Finlands godkännandeinstrument hos depositarien, dvs. Norges regering. Den föreslagna lagen avses träda i kraft vid samma tidpunkt som avtalet.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Internationella förpliktelser som gäller utbyte av data från strålningsmätningar

Internationella förpliktelser i fråga om utbyte av data från strålningsmätningar är i regel avgränsade till att gälla onormala strålnings-situationer som uppkommer efter en kärn-energiolycka eller vid andra strålningsolyckor.

Finland har godkänt två IAEA-konventioner (Internationella atomenergiorganet), vilka bl.a. innehåller skyldighet att rapportera data från strålningsmätningar. IAEA-

konventionen av den 26 september 1986 om tidig information vid en kärnenergiolycka (FördrS 98/1986) trädde i kraft för Finlands del 1987. Denna konvention ålägger parterna att förse IAEA med alla betydande informationer om en kärnenergiolycka som inträffat samt att underrätta IAEA om strålningssituationen som uppkommit till följd av olyckan och om situationens förlopp.

Den andra IAEA-konventionen som också innehåller en skyldighet att lämna information om det radioaktiva läget är konventionen av den 26 september 1986 om bistånd i händelse av en kärnenergiolycka eller ett radioaktivt nödläge (FördrS 82–83/1990). Denna konvention trädde i kraft i Finland 1990.

Artiklarna 35 och 36 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergiorganet (Euratom) ålägger EU-staterna att fortlöpande kontrollera strålningen i omvärlden och att regelbundet rapportera mättningsresultaten till Europeiska gemenskapernas kommission. Denna skyldighet finns också under normala förhållanden och är inte begränsad till kärnenergiolyckor och andra situationer med onormal strålning så som fallet är med IAEA-konventionerna.

Euratom-fördraget kompletteras av Rådets beslut nr 87/600/Euratom av den 14 december 1987 om en gemenskapsordning för ett snabbt informationsutbyte i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning. Förpliktelserna i beslutet gäller även Finland. Enligt beslutet skall en medlemsstat snabbt informera Europeiska kommissionen om bl.a. onormalt höga strålningsnivåer. Även de EU-stater som kan beröras av dessa förhöjda nivåer skall informeras.

Utöver dessa multilaterala förpliktelser har

Finland också ingått preciserande bilaterala överenskommelser om informationsutbyte, vilka baserar sig på IAEA-konventionerna. Sådana bilaterala arrangemang är överenskommelserna med Sverige (FördrS 28/1987), Norge (FördrS 46/1987), Danmark (FördrS 27/1987), Tyskland (FördrS 35/1993), Ryssland (FördrS 38/1996) och Ukraina (FördrS 66/1997). Förhandlingar har förts om en överenskommelse med Estland, men den är inte ännu i kraft. Överenskommelserna innehåller mer detaljerade bestämmelser om de uppgifter som skall lämnas och om de förfaranden som skall användas vid informationsutbytet.

Finland översänder strålningsdata som gäller normala förhållanden till EU-kommissionen enligt förpliktelserna i Euratom-fördraget. Fördraget ålägger EU-länderna att fortlöpande kontrollera strålningsnivån i luft, vatten och jord inom sina territorier. Till kommissionen insänds uppgifter såväl dagligen som i form av sammandrag som upprättas årligen.

De nordiska ländernas myndigheter med ansvar för strålningsmätningar har kommit överens om ett förfarande som innebär att dessa myndigheter har direkt tillgång till data från strålningsmätningar i de andra nordiska länderna. Detta förfarande avser normala förhållanden och har varit i bruk sedan 1995. Det avtal som denna proposition gäller innebär i praktiken att det samnordiska förfarandet utsträcks till att gälla samtliga stater i Östersjöstaternas råd (Östersjörådet).

1.2. Finsk lagstiftning och bedömning av nuläget

Enligt strålskyddsförordningen (1512/ 1991), förordningen om räddningsväsendet (857/1999) och förordningen om strålsäkerhetscentralen (1515/1991) kontrolleras strålningen i Finland av Strålsäkerhetscentralen (SSäC). I detta arbete har Strålsäkerhetscentralen ett nära samarbete med Meteorologiska institutet och försvarsmakten.

Enligt beredskapslagen (1080/1991) skall kontrollen av strålningsnivåerna skötas så störningsfritt som möjligt också under onormala förhållanden. Enligt strålskyddsförordningen och förordningen om räddningsväsendet ankommer det på inrikesministeriet att utfärda allmänna bestämmelser och föreskrifter om kontrollen i situationer med onormal

strålning.

Vår lagstiftning uppställer inte några hinder för överenskommelser om utbyte av data från strålningsmätningar.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

2.1. Mål och viktigaste innehåll i avtalet om utbyte av data från strålningsmätningar

Avtalets syfte är att tillförlitliga uppgifter om strålningsnivåerna i de andra länderna skall kunna erhållas snabbt. Dessutom syftar avtalet till att genom denna information göra det möjligt att reagera snabbare och ta fram exaktare situationsanalyser på det nationella planet. Avtalet syftar också till bättre information och snarare skyddsinsatser.

Genom avtalet upprättas ett system som gör det möjligt för ett lands myndigheter med ansvar för strålningsmätningarna att själva hämta information om strålningsnivåerna hos strålningskontrollstationerna i de andra länderna, om de så önskar. Det har ansetts viktigt att myndigheterna vid behov kan erhålla data från strålningsmätningar i de andra länderna. På detta sätt kan de i situationer med onormal strålning komplettera sin situationsbild snabbt och tillförlitligt med hjälp av strålningsdata från närområdet och behöver alltså inte vänta på information från myndigheterna i de andra länderna. Detta är viktigt, inte bara i situationer med onormal strålning utan också då man skall skaffa sig tillförlitlig information som bakgrundsmaterial till eventuella nyheter eller rykten.

Systemet för informationsutbytet har planerats så att varje medlemsland har en server som gör det möjligt för utsedda behöriga myndigheter från de andra länderna att hämta strålningsdata från respektive land. Behörig myndighet i Finland är Strålsäkerhetscentralen.

Inom systemet utbyts endast data från strålningsmätningar inom ramen för nationella program för strålningsobservationer. De finska kärnkraftverkens egna mätningar blir sålunda inte tillgängliga för de andra länderna, eftersom denna information tillhör energiföretagen. Finland vidareförmedlar inte heller data som erhållits från området runt kraftverket Sosnovij Bor i Leningrads län, eftersom dessa informationer är rysk egendom. All information som ges ut från Finland är

offentlig information som Strålsäkerhetscentralen publicerar dels i sina årliga rapporter, dels också till en del på sina egna Internet-sidor (www.stuk.fi).

Genom avtalet om utbyte av data från strålningsmätningar blir tillgången på tillförlitlig information från situationer med onormal strålning snabbare. Det blir också lättare att få tillförlitliga uppgifter om en nyhet eller ett rykte, oberoende av vilken stat i närområdet observationen eller nyheten gäller. Strålsäkerhetscentralen, som är det finska organ som skall göra lägesanalyser och lämna eventuella rekommendationer till följd av en situation som uppkommit, kan sålunda genom att själv hämta data snabbt komplettera den information som lämnats av landet i fråga eller förmedlats via IAEA och EU-kommissionen.

Vid en faktisk kärnenergiolycka – t.ex. i ett grannland – som kunde utsätta också Finland för strålning är det av stor vikt att erhålla snabb och tillförlitlig information med tanke på eventuella skyddsåtgärder. Tillgången till snabb information om t.ex. strålningen i ett grannland är dessutom ägnad att öka medborgarnas förtroende för de myndigheter som ansvarar för strålningsmätningarna och räddningsväsendet, eftersom det blir möjligt att informera om ett eventuellt strålningsshot i ett så tidigt skede som möjligt.

2.2. De viktigaste förslagen i lagförslaget i propositionen

Propositionen innehåller ett förslag till en s.k. blankettlag som sätter i kraft de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om utbyte av data från strålningsmätningar.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

Det avtal som ingår i propositionen gör det möjligt att bli snabbare och tillförlitligt informerad om en onormal strålningssituation eller om en nyhet eller ett rykte om en sådan situation, oberoende av vilken stat i närområdet som observationen eller nyheten gäller. Då det sålunda blir mer tid för planeringen och för genomförandet av skyddsåtgärder,

blir både skadorna på hälsan och eventuella ekonomiska förluster till följd av olyckan mindre.

3.2. Verknningar på företag

Propositionen har inga verknningar på företag.

3.3. Verknningar på organisation och personal

Propositionen innehåller inga bestämmelser som kunde ha organisatoriska eller personella konsekvenser. Enligt propositionen är Strålsäkerhetscentralen den behöriga myndighet i Finland som avtalet avser. Redan i dagens läge har Strålsäkerhetscentralen de resurser och den tekniska beredskap som behövs för att tillämpa avtalet.

3.4. Miljökonsekvenser

Man kan göra bedömningen att förslaget har positiva miljökonsekvenser eftersom den snabbare informationshämtningen gör det möjligt för myndigheterna att snabbare fatta beslut om skyddsåtgärder vid en eventuell kärnenergiolycka i något grannland.

3.5. Verknningar på individens ställning

Propositionen har inga verknningar på olika befolkningsgruppers ställning och inte heller på jämställdheten mellan kvinnor och män.

3.6. Regionalpolitiska verknningar

Propositionen har inga regionalpolitiska verknningar.

4. Beredningen av propositionen

4.1. Avtalsförhandlingarna

Arbetet på ett avtal om utbyte av data från strålningsmätningar inleddes i Östersjörådets arbetsgrupp för kärn- och strålsäkerhet (WGNRS) 1995. Finland var ordförande i arbetsgruppen från det att rådet bildades 1992 och fram till 2000. Som ordförande arbetade Finland för ett avtal i Östersjöregionen, eftersom de största kärnsäkerhetsriskerna har observerats i kärnenergianläggningarna i det forna Sovjetunionen.

Ursprungligen avsåg man att upprätta ett avtal mellan behöriga myndigheter enligt nordisk modell. Vissa medlemsstater i Östersjörådet ansåg dock att ett mellanstatligt avtal var nödvändigt, eftersom deras statsstruktur eventuellt hade försvårat tillämpningen av ett avtal som ingåtts mellan myndigheterna.

Efter flera förhandlings- och remissomgångar fick avtalet i slutet av 2000 en form som tillfredsställde samtliga medlemsländer och Europeiska kommissionen. Utrikesministrarna i alla medlemsländer utom Ryssland undertecknade avtalet vid Östersjörådets ministermöte i Hamburg i juni 2001. Då hade Ryssland ännu inte beredskap att underteckna avtalet, men landet håller nu på att utreda sina förutsättningar för ett undertecknande.

4.2. Beredningen av propositionen i Finland

Före undertecknandet av avtalet inbegärde utrikesministeriet utlåtanden av justitieministeriet, handels- och industriministeriet och Strålsäkerhetscentralen. De kommentarer som lämnades i utlåtandena beaktades i avtalsutkastet så långt som möjligt.

Regeringens proposition har utarbetats som tjänstearbete vid utrikesministeriet i samråd med Strålsäkerhetscentralen.

Propositionen har varit på remiss i justitieministeriet, handels- och industriministeriet och Strålsäkerhetscentralen. Remissinstanserna hade ingenting att anmärka mot förslaget.

DETALJMOTIVERING

1. Avtalets innehåll och förhållande till lagstiftningen i Finland

Inledning. I inledningen betonas betydelsen av internationellt informationsutbyte i samband med nödsituationer vid nukleära olyckshändelser och strålningsolyckor.

Artikel 1. I artikeln fastställs avtalets syfte. Med stöd av avtalet upprättar parterna den rättsliga och administrativa grund som är nödvändig för ett förbättrat utbyte mellan dem av strålningsdata såväl under normala förhållanden som vid nukleära olyckshändelser eller strålningsolyckor eller incidenter. På detta sätt tillhandahålls bättre förutsättningar för lägesbedömningar, beslut och information till allmänheten. Det nya i avtalet är att situationer med normal strålning omfattas av avtalets tillämpningsområde. Hittills har man i internationella överenskommelser utgått från nukleära olyckshändelser eller andra strålningsincidenter och informationsutbytet har inte avsett normala förhållanden förutom i arrangemanget mellan de nordiska länderna.

Artikel 2. I punkt 1 ingår bestämmelser om det praktiska informationsutbytet. Parterna skall utan dröjsmål eller vederlag meddela varandra aktuella informationer och data från sina nationella nätverk för strålningsmätningar som de själva förfogar över. Punkt 2 innehåller bestämmelser om överifierad information, dvs. är informationer och data överifierade, skall detta anges. I punkt 3 finns en sekretessbestämmelse som gäller överifierade informationer. Parter som mottar överifierade informationer och data med stöd av avtalet får inte röja dem för allmänheten eller för en tredje part utan upphovsmannens medgivande. Orsaken till denna punkt är att de automatiska mätningstationerna ibland drabbas av störningar som bl.a. kan ge oriktiga mätningresultat. Under arbetet med avtalet ansågs det viktigare att förhindra spridningen av oriktiga rykten än att förmedla överifierade informationer till tredje parter eller allmänheten. Om det verkligen är fråga om en nukleär olycka eller en annan fara, blir även andra internationella förpliktelser tillämpliga för att klarlägga situationen.

Artikel 3. I artikeln ingår bestämmelser om behörig myndighet och kontaktpunkt. Vid undertecknandet av avtalet utser varje part en behörig myndighet som skall ansvara för den

praktiska tillämpningen av avtalet (punkt 3.1). Varje part skall säkerställa att dess behöriga myndighet senast en månad efter avtalets ikraftträdande för den parten utser en kontaktpunkt för informationsutbyte (punkt 3.2). I Finland är Strålsäkerhetscentralen den behöriga myndighet som avtalet avser. När avtalet träder i kraft kommer Finland att lämna uppgifter om kontaktpunkten till avtalets depositarie.

Artikel 4. I artikeln åläggs de utsedda behöriga myndigheterna att träffa överenskommelser om förfaranden och praktiska arrangemang för tillämpningen av avtalet senast tre månader efter ikraftträdandet.

Artikel 5. Enligt artikeln skall varje part vara ansvarig för tillämpningen och driften av de egna systemen för strålningsmätningar och kommunikation, vilka behövs för att genomföra avtalet. Enligt Strålsäkerhetscentralens utlåtande har centralen redan all infrastruktur som behövs för tillämpningen av avtalet, vilket betyder att inga tilläggsresurser behövs med anledning av detta avtal.

Artikel 6. Artikeln reglerar staternas tillträde till avtalet. En stat kan uttrycka sitt samtycke till att vara bunden av avtalet antingen genom undertecknande utan förbehåll för ratificering, godtagande eller godkännande (punkt 6.1) eller genom undertecknande med förbehåll för ratificering, godtagande eller godkännande (punkt 6.2). Finland undertecknade avtalet med förbehåll för godkännande.

Artikel 7. Artikeln innehåller bestämmelser om depositarien och depositariens uppgifter. Norges regering utses till depositarie och meddelar utan dröjsmål alla signatärer och parter om dagen för undertecknanden, depo-neringen av ratifikations-, godkännande- eller tillträdesinstrument samt om dagen för avtalets ikraftträdande och om ikraftträdandet av varje ändring eller tillägg till avtalet samt om mottagandet av andra meddelanden (punkt 7.1). I punkt 7.2 åläggs depositarien att överlämna bestyrkta avskrifter av avtalet till alla signatärer och parter.

Artikel 8. Punkt 1 reglerar ikraftträdandet av avtalet. Avtalet träder i kraft den dag då minst sex parter har uttryckt sitt samtycke till att vara bundna av detsamma.

Enligt punkt 2 får en part säga upp avtalet genom skriftligt meddelande till depositarien. Uppsägningen träder i kraft 90 dagar efter

depositariens mottagande av meddelandet.

I punkt 3 ingår bestämmelser om tillträde till avtalet. Regeringar eller mellanstatliga organisationer som kan ha intresse därav kan tillträda avtalet. För vederbörande regering eller organisation träder avtalet i kraft 30 dagar efter dess deponering av ett tillträdesinstrument hos depositarien.

Punkt 4 innehåller bestämmelser om ändring av avtalet och om upprättande av tilläggsprotokoll. Ändringar eller tillägg till avtalet och eventuella tilläggsprotokoll får göras genom ömsesidig överenskommelse mellan parterna. Förhandlingar skall inledas efter skriftlig begäran av minst fyra parter.

Punkt 5 reglerar ikraftträdandet av ändringar. Ändringar enligt artikel 8 träder i kraft för alla parter 30 dagar efter det att depositarien har mottagit det sista meddelandet som bekräftar att nödvändiga nationella formaliteter för ikraftträdandet har uppfyllts.

2. Lagförslag

2.1. Lag om ikraftsättande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om utbyte av data från strålningsmätningar

1 §. Lagens 1 § innehåller en bestämmelse som genom lag sätter i kraft de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om utbyte av data från strålningsmätningar.

2 §. Lagens 2 § innehåller en bestämmelse enligt vilken närmare bestämmelser om verkställigheten kan utfärdas genom förordning av republikens president.

3 §. Det förslås att lagen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president, samtidigt som protokollet träder i kraft för Finlands del.

3. Ikraftträdande

Enligt artikel 8 i avtalet träder avtalet i kraft då minst sex parter har meddelat depositarien, dvs., norska regeringen, att de nödvändiga formaliteterna för ikraftträdandet har uppfyllts. I samband med undertecknandet meddelade medlemsländerna Danmark, Estland, Tyskland, Lettland, Norge och Sverige att de förband sig till avtalet utan särskild nationell ratifikation eller särskilt nationellt godkännande. Detta betydde att avtalet trädde i kraft internationellt vid dagen för undertecknandet

den 7 juni 2001.

För Finlands del träder avtalet i kraft 30 dagar efter det att finska regeringen har deponerat sitt godkännandeinstrument hos depositarien. Meningen är att också det lagförslag som ingår i propositionen skall träda i kraft då avtalet träder i kraft för Finlands del.

4. Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning

Enligt 94 § 1 mom. grundlagen krävs riksdagens godkännande för bl.a. sådana fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen.

Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis täcker denna godkännandebefogenhet alla bestämmelser i anknytning till en internationell förpliktelse som i materiellt hänseende omfattas av lagen. En bestämmelse i ett fördrag bör således anses höra till området för lagstiftningen 1) om bestämmelsen gäller utövande eller inskränkning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, 2) om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen skall föreskrivas i lag, 3) om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter eller 4) om det finns lagbestämmelser om den sak som bestämmelsen gäller eller 5) om det enligt rådande uppfattning i Finland skall lagstiftas om saken. Frågan påverkas inte av om den strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11, 12 och 45/2000 rd).

Enligt artikel 1 i avtalet skall parterna med stöd av avtalet upprätta den rättsliga och administrativa grund som är nödvändig för ett förbättrat utbyte mellan dem av strålningsdata under normala förhållanden och vid nukleära olyckshändelser, strålningsolyckor eller incidenter. Enligt artikel 2.1 skall parterna utan dröjsmål meddela varandra de informationer som avtalet avser.

Om skyldigheterna i avtalet även skulle omfatta informationer som är sekretessbelagda enligt nationell lagstiftning, skulle artikel 1 höra till området för lagstiftningen. Det finns en bestämmelse om detta i 30 § lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) som föreskriver att utöver vad som särskilt bestäms i lag kan en myndighet lämna ut uppgifter ur en sekretessbelagd handling till en utländsk myndighet eller ett internationellt organ, om samarbetet mellan

den utländska och den finska myndigheten regleras i en för Finland bindande internationell överenskommelse eller föreskrivs i en rättsakt som är bindande för Finland och om uppgifter ur handlingen enligt denna lag kan lämnas ut till den finska myndighet som bedriver samarbetet. Eftersom Strålsäkerhetscentralen uppgivit i sitt utlåtande att de informationer som omfattas av detta avtals tillämpningsområde är offentliga uppgifter, hör de inte till området för lagrummet i fråga. Därför hör artikel 1 i sak inte till området för lagstiftningen.

Artikel 2.3 i avtalet ålägger sekretess för överifierade informationer. Parter som mottar överifierade informationer och data med stöd av avtalet får inte röja dem för allmänheten eller för en tredje part utan upphovsmannens medgivande. Avtalet förpliktar alltså de finska myndigheterna att sekretessbelägga alla sådana överifierade uppgifter som de får tillgång till, om inte den som lämnat uppgifterna uttryckligen samtycker till att de offentliggörs.

Enligt den första meningen i 12 § 2 mom. grundlagen är handlingar och upptagningar som innehas av myndigheterna offentliga, om inte offentligheten av tvingande skäl särskilt har begränsats genom lag. Denna mening bekräftar offentlighetsprincipen på grundlagsnivå. Därför hör artikel 2.3 till om-

rådet för lagstiftningen och förutsätter sålunda enligt 94 § grundlagen samtycke av riksdagen.

Enligt artikel 4 kan de enligt artikel 3 i avtalet utsedda behöriga myndigheterna träffa överenskommelser om förfaranden och praktiska arrangemang för tillämpningen av avtalet. Denna rätt för bestämda behöriga myndigheter att ingå överenskommelser gäller endast sådana tekniska detaljer som varken påverkar det egentliga avtalets karaktär eller syften, eller frågor som hör till området för lagstiftningen (GrUU 33/2001).

Avtalet innehåller inte bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som anges i 94 § 2 mom. grundlagen. Regeringen anser därför att avtalet kan godkännas med enkel majoritet och att förslaget till lag om ikraftsättande av avtalet kan antas i vanlig lagstiftningsordning. Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § grundlagen föreslås

att Riksdagen godkänner det i Hamburg den 7 juni 2001 ingångna avtalet om utbyte av data från strålningsmätningar.

Eftersom avtalet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lag

om ikraftsättande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om utbyte av data från strålningsmätningar

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Hamburg den 7 juni 2001 ingångna avtalet om utbyte av data från strålningsmätningar gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av republikens president.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 1 mars 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

(Oversättning)

AVTAL

OM UTBYTE AV DATA FRÅN STRÅLNINGSMÄTNINGAR

De avtalsslutande regeringarna, nedan kallade parterna,

som beaktar sina strävanden att ytterligare utveckla beredskapen mot nödsituationer vid nukleära olyckshändelser och strålningsolyckor och de goda förbindelserna mellan parterna i Norden och Östersjöområdet och bidra till multilateralt samarbete om utbyte av data från strålningsmätningar till nytta för alla parter, och
som erkänner betydelsen av internationellt informationsutbyte i samband med nödsituationer vid nukleära olyckshändelser och strålningsolyckor,
har kommit överens om följande.

Artikel 1

Med stöd av detta avtal skall parterna upprätta den rättsliga och administrativa grund som är nödvändig för ett förbättrat utbyte mellan dem av strålningsdata under normala förhållanden och vid nukleära olyckshändelser eller strålningsolyckor eller incidenter och därigenom tillhandahålla en förbättrad grund för lägesbedömningar, beslut och information till allmänheten.

Artikel 2

2.1 Parterna skall utan dröjsmål eller vederlag meddela varandra aktuella informationer och data från sina nationella nätverk för strålningsmätningar som de själva förfogar över.

2.2 Om informationer och data är överifierade, skall detta anges.

2.3 Parter som mottar överifierade informationer och data med stöd av detta avtal får inte röja dem för allmänheten eller för en tredje part utan upphovsmannens medgillande.

Agreement

on the Exchange of Radiation Monitoring Data

The contracting Governments of this Agreement, hereinafter referred to as the Parties

Considering their efforts to further develop preparedness for nuclear and radiological emergencies and good relationships between the Parties in the Nordic and Baltic Sea Region and contribute to a multilateral co-operation on exchange of radiation monitoring data to the benefit of all Parties, Recognising the importance of international exchange of information in handling nuclear or radiological emergencies,

Have agreed as follows:

Article 1

The Parties will, through this Agreement, establish the necessary legal and administrative basis for improved exchange of radiological data between the Parties in normal situations and in case of nuclear or radiological accidents or incidents, and thereby provide an improved basis for situation assessments, decisions and public information.

Article 2

2.1 The Parties shall without delay and compensation make available to the other Parties updated information and data from their own national radiation monitoring networks they have available themselves.

2.2 Unverified data and information shall be declared as such.

2.3. Parties receiving unverified data and information according to this Agreement shall not make them publicly available or available to a third party without the

vande.

Artikel 3

3.1 Vid undertecknandet av detta avtal skall varje part utse en behörig myndighet som skall ansvara för den praktiska tillämpningen av detsamma.

3.2 Varje part skall säkerställa att dess behöriga myndighet senast en månad efter avtalets ikraftträdande för den parten utser en kontaktpunkt för informationsutbyte.

Artikel 4

De utsedda behöriga myndigheterna skall träffa överenskommelser om förfaranden och praktiska arrangemang för tillämpningen av detta avtal senast tre månader efter dess ikraftträdande.

Artikel 5

Varje part skall vara ansvarig för tillämpningen och driften av de egna systemen för strålningsmätningar och kommunikation, vilka behövs för att genomföra detta avtal.

Artikel 6

En stat kan uttrycka sitt samtycke till att vara bunden av detta avtal genom

6.1 undertecknande utan förbehåll för ratificering, godtagande eller godkännande eller

6.2 undertecknande med förbehåll för ratificering, godtagande eller godkännande.

Artikel 7

Norges regering utses härmed till depositarie och skall

7.1 utan dröjsmål meddela alla signatärer och parter om dag för undertecknanden, deponering av ratifikations-, godkännande- eller tillträdesinstrument samt om dag för ikraftträdande av detta avtal och om ikraftträdande av varje ändring eller tillägg till avtalet samt om mottagande av andra meddelanden och

7.2 överlämna bestyrkta avskrifter av detta avtal till alla signatärer och parter.

Artikel 8

8.1 Detta avtal träder i kraft den dag då minst sex parter har uttryckt sitt samtycke till att vara bundna av detsamma.

8.2 En part får säga upp detta avtal genom skriftligt meddelande till depositarien. Uppsägningen träder i kraft 90 dagar efter depo-

consent of the originator.

Article 3

3.1 When signing the Agreement each Party shall appoint a competent authority responsible for practical implementations of this Agreement.

3.2 Each Party shall ensure that its competent authority no later than 1 month after the entry into force of the Agreement for the respective party, appoints a point of contact for the exchange of information.

Article 4

The appointed competent authorities shall agree on procedures and practical arrangements for the implementation of this Agreement no later than 3 months after this Agreement has entered into force.

Article 5

Each Party is responsible for implementing and running its own national monitoring and communication systems necessary for realisation of this Agreement.

Article 6

A state can express its consent to be bound by the Agreement by

6.1 Signature not subject to ratification, acceptance or approval,

6.2 Signature subject to ratification, acceptance or approval.

Article 7

The Government of Norway is hereby designated as the Depositary and shall:

7.1 Promptly inform all signatories and Parties of the date of each signature, the date of deposit of each instrument of ratification, acceptance or accession, and the date of entry into force of this Agreement, as well as the entry into force of any modifications and amendments thereto and of the receipt of other notices;

7.2 Transmit duly certified copies of this Agreement to all signatories and Parties.

Article 8

8.1 The Agreement enters into force the day when at least 6 parties have expressed their consent to be bound by the Agreement.

8.2 Any Party may withdraw from this Agreement by written notification to the Depositary. Such a withdrawal shall become effective 90 days after receipt of

sitariens mottagande av meddelandet.

8.3 Regeringar eller mellanstatliga organisationer som kan ha intresse därav kan tillträda detta avtal. För vederbörande regering eller organisation träder avtalet i kraft 30 dagar efter dess deponering av ett tillträdesinstrument hos depositarien.

8.4 Ändringar eller tillägg till detta avtal och eventuella tilläggsprotokoll får göras genom ömsesidig överenskommelse mellan parterna. Förhandlingar skall inledas efter skriftlig begäran av minst fyra parter.

8.5 Ändringar enligt denna artikel träder i kraft för alla parter 30 dagar efter det att depositarien har mottagit det sista meddelandet som bekräftar att nödvändiga nationella formaliteter för ikraftträdande har uppfyllts.

Undertecknat i Hamburg den 7 juni 2001 i ett original på engelska språket.

the notification by the Depositary.

8.3 This Agreement may be acceded to by any interested government or intergovernmental organisation. The Agreement shall take effect for the acceding government or intergovernmental organisations 30 days after it has deposited its instrument of accession with the Depositary.

8.4 Any modifications or amendments to this Agreement, and any additional protocol to it, may be made by mutual agreement of the Parties to this Agreement. Negotiations shall be initiated when at least four Parties so require in writing.

8.5 Modifications and amendments pursuant to this Article shall enter into force for all Parties 30 days following the date of the receipt of the last notification to the Depositary confirming that the required national conditions for their entry into force have been fulfilled.

Signed at Hamburg on 7 June 2001 in one original in the English language.